

Odnaleźć swoje powołanie

"Wszystkie umiejętności, które posiadam, zdolności, które nabywam, talenty, które rozwijam, - nie mają służyć mi, ale są po to, bym mogła je wykorzystywać do pomocy innym."

„Życie jest naprawdę ciężkie... bardzo ciężkie i chyba z dnia na dzień coraz trudniejsze. Skoro jednak Bóg dał mi to życie, to znaczy że ma dla mnie plan i ja muszę go wykonać pomimo wszystkich przeszkód, które stają mi na drodze. Główny cel mojego życia? Odnaleźć swoje powołanie i wypełnić je."

Helena Kmieć

30 lat naszej misji w Paragwaju

O. TADEUSZ POBIEDZIŃSKI OFMConv, PARAGWAJ

Fot. Archiwum

Uczestnicy obchodów jubileuszu

W dniach od 30 stycznia do 4 lutego 2023 r. przeżywalimy w Paragwaju uroczystości związane z rocznicą 30 lat obecności naszego zakonu w Paragwaju.

Pierwszy zakonnik, o. Rufin Orecki, przyjechał tu co prawda w roku 1986, ale była to przez kilka pierwszych lat obecność nieformalna. W 1992 roku Prowincja Krakowska wysłała tu kolejnych zakonników, a 10 stycznia 1993 roku w sposób formalny została zaakceptowana obecność Braci Mniejszej Konwentalnych z prowincji krakowskiej w Paragwaju.

O. Rufin od początku swojego pobytu w Para-

gwaju szerzył kult Miłosierdzia Bożego oraz Rycerstwo Niepokalanej. W duchu Rycerstwa założył w 1989 roku czasopismo o nazwie „Tupasy Nee”, co oznacza „Głos Matki Bożej”. Miesięcznik ten funkcjonuje do dzisiaj. W kolejnych latach wybudował budynek klasztorny w stolicy kraju – Asunción oraz rozpoczął wspólnie z innymi zakonnikami budowę sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Aregua.

Aby uczcić ten jubileusz do Paragwaju przyjechali przedstawiciele naszych jednostek zakonnych z Ameryki Łacińskiej i dnia 30 stycznia rozpoczęło się spotkanie FALC. W spotkaniu uczestniczył generał naszego zakonu o. Carlos Trovarelli oraz prowincjał prowincji krakowskiej o. Marian Gołąb.

Część zakonników przyjechała kilka dni wcześniej, aby móc uczestniczyć w uroczystości ślubów

Pierwszy na świecie kościół pw. bł. Męczenników Zbigniewa i Michała

BIURO PROMOCJI KULTU MĘCZENNIKÓW

22 stycznia 2023 r. został poświęcony pierwszy na świecie kościół pw. Błogosławionych Męczenników Zbigniewa Strzałkowskiego i Michała Tomaszka w Chimbote. Kościół mieści się we Franciszkańskim Centrum Duchowości „Pokój i Dobro” („Casa de retiro Paz y Bien”) w Chimbote (Peru), który prowadzą franciszkanie.

Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył o. Marian Gołąb, prowincjał Prowincji św. Antoniego z Padwy i bł. Jakuba Strzeźmię w Krakowie, który przebywał w Peru z wizytacją kanoniczną, o. Jacek Lisowski, delegat ministra prowincjalnego w Peru, o. Grzegorz Adamczyk, dyrektor Franciszkańskiego Centrum Duchowości „Casa de retiro Paz y Bien”, o. Jacek Michno, poborca prowincji i o. dk Piotr Hryma. W kazaniu o. Marian Gołąb, prowincjał, powiedział: „Uczestniczymy w historycznym wydarzeniu. Otóż poświęciliśmy świątynię dedykowaną naszym braciom męczennikom, bł. Zbigniewowi Strzałkowskiemu i bł. Michałowi Tomaszkiemu, męczennikom z Pariacoto. Dlaczego jest to historyczne wydarzenie? Bo jest to pierwsza świątynia w świecie im dedykowana. Pierwsza, która została wybudowana w tym celu, aby dedykować ją tym męczennikom, którzy w Pariacoto, w Andach, niedaleko stąd, oddali życie. Ta świątynia ma przypominać o krwi, która została przelana za Chrystusa w Andach, nieopodal tego ośrodka”.

Poświęcenie kamienia węgielnego pod budowę kościoła odbyło się 2 lata temu, 25 stycznia 2021 r., a dokonał tego bp Angel Francisco Piorno. Kościół jest częścią domu rekolekcyjnego, będzie też dostępny dla wiernych i parafian mieszkających w Chimbote. W centrum rekolekcyjnym „Casa Paz y Bien” odbywają się spotkania formacyjno – katechetyczne, rekolekcje i spotkania dla dzieci, młodzieży, osób dorosłych i duchownych. Konsekracja już całkowicie wykończonej świątyni jest zaplanowana na 5 grudnia 2023 r., w rocznicę beatyfikacji męczenników z Pariacoto, która miała miejsce 5 grudnia 2015 r. właśnie w Chimbote. ■

Franciszkańska Konsulta Misyjna

O. DARIUSZ GACZYŃSKI OFMConv, SEKRETARZ DO SPRAW ANIMACJI MISYJNEJ

W dniach 3 - 4 listopada 2022 roku odbyło się jesienne spotkanie Franciszkańskiej Konsulty Misyjnej w Kalwarii Zebrzydowskiej.

W skład FKM wchodzi bracia, którzy są odpowiedzialni za animację misyjną w swoich prowincjach zakonnych. Aktualnie jej prezesem jest br. Robert Kozielski OFMConv z Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego. Franciszkańska Konsulta Misyjna od ponad dwudziestu lat działa z ramienia Konsulty Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce na rzecz misji i animacji misyjnych zwłaszcza wśród młodych zakonników i obejmuje dziesięć prowincji trzech

Fot. Archiwum

Uczestnicy spotkania w Kalwarii Zebrzydowskiej

gałęzi I Zakonu św. Franciszka, czyli OFM, OFMConv i OFMConv. Spotkanie rozpoczęło się wspólną modlitwą, po której bracia w czasie wspólnych obrad zaplanowali roczne warsztaty misjologiczne dla franciszkańskich seminarzystów, które odbędą się w dniach 21-25 sierpnia w Kalwarii Paclawskiej. Sekretarze misyjni ustalili także integracyjne spotkanie misjonarzy franciszkańskich w dniach 20-23

czerwca w Ostródzie.

Drugi dzień obrad rozpoczął się Mszą św. przed cudownym obrazem Matki Bożej Kalwaryjskiej. Mszy św. przewodniczył ojciec prowincjał Teofil Czarniak Minister Prowincjalny prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP bernardynów. Następne spotkanie wiosenne zostało zaplanowane w dniach 26-27 kwietnia 2023 r. w Borzęcinie. ■

DZIECI KOMUNIJNE
DZIECIOM MISJI

nasze misje franciszkańskie

Mój dar dla dzieci w krajach misyjnych

Serdecznie zachęcamy do wsparcia inicjatywy "Dzieci Komunijne Dzieciom Misji". Istotą dzieła jest podjęcie modlitwy za dzieci w krajach misyjnych. Dobrowolnym wyrazem jedności z potrzebującymi dziećmi jest także ofiara złożona przez przystępujących do Pierwszej Komunii Świętej. Przygotowaliśmy materiały z modlitwą dla dzieci komunijnych, będące pamiątką ofiary złożonej dla potrzebujących dzieci w krajach misyjnych. Można je otrzymać, pisząc na adres e-mail: misje@franciszkanie.pl, a także po przekazaniu ofiary na nasze konto tytułem "dzieci komunijne dzieciom misji".

wieczystych brata Erit Roberto Maria Peralta Mercado. Można powiedzieć, że właśnie te uroczyste śluby zakonne otworzyły obchody jubileuszu 30-lecia. Mszy świętej przewodniczył generał zakonu o. Carlos Alberto Trovarelli z Rzymu, a śluby przyjął prowincjał prowincji krakowskiej o. Marian Gołąb.

W dniach od 1 do 4 lutego odbyły się dziękczynne Msze święte jubileuszowe i okolicznościowe spotkania. Pierwsza z nich odbyła się w środę 1 lutego w sanktuarium narodowym Matki Bożej w Caacupe. Maryja czczona w tym sanktuarium jest nazywana „Virgen do los milagros” (Dziewicą od cudów). Eucharystii przewodniczył o. Marek Wilk, delegat prowincjała w Paragwaju, a okolicznościowe kazanie wygłosił o. Sidfredo Chaparro, kustosz kustodii kolumbijskiej.

Drugiego dnia, w czwartek 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, spotkaliśmy się na modlitwie dziękczynnej w Areguá. Przy ołtarzu w sanktuarium Bożego Miłosierdzia, Eucharystii przewodniczył ks. biskup Joaquín Robledo, ordynariusz diecezji San Lorenzo. On też wygłosił Słowo Boże.

Trzeci dzień jubileuszowych spotkań odbył się w Guarambaré, gdzie od ponad 20 lat posługujemy w parafii. Tutaj Mszy św. przewodniczył o. Sidfredo Chaparro z Kolumbii, a kazanie wygłosił o. Marian Gołąb, prowincjał z Krakowa. Po Mszy św. wspólnie z parafianami uczestniczyliśmy w pokazie folkloru paragwajskiego oraz w koncercie muzyki paragwajskiej. Szczególne emocje wzbudził taniec z (uwaga) dziesięcioma

butelkami na głowie!!! W trakcie spotkania parafianie podziękowali o. Markowi Wilkowi za 22 lata proboszczowania w Guarambaré.

Czwarty dzień świętowania, odbył się w Asunción. Tutaj Mszy św. przewodniczył i Słowo Boże wygłosił generał zakonu o. Carlos Alberto Trovarelli. Po Mszy świętej, zwyczajem paragwajskim, wszyscy uczestnicy uroczystości degustowali lokalne przekąski oraz jubileuszowy tort. "Deo gracias" za 30 lat obecności w Paragwaju i za te jubileuszowe obchody. ■

PRZEKAŻ SWOJE 1,5%

KRS 0000397954
Cel szczegółowy: MISJE 23

Franciszkanie już od pierwszych lat swojego istnienia prowadzą działalność misyjną. Również dzisiaj Krakowska Prowincja Franciszkanów prowadzi misje w Ameryce Południowej: w Boliwii, Peru i Paragwaju, w Azji – w Uzbekistanie, w Afryce – w Ugandzie oraz w Europie na Ukrainie. Prócz pracy duszpasterskiej, głoszenia Słowa Bożego i udzielania sakramentów misjonarze podejmują projekty socjalne, które wpływają na poprawę jakości życia mieszkańców krajów misyjnych.

W Paragwaju, w miejscowości Guarambare franciszkanie prowadzą szkołę parafialną oraz filię uniwersytetu, a od niedawna również jadalnię „Marcelino chleb i wino”, która wydaje posiłki dla ponad stu ubogich dzieci.

W Peru, w Pariacoto – miejscu znanym dzięki błogosławionym męczennikom – o. Michałowi Tomaszewi i o. Zbigniewowi Strzałkowskiemu – znajduje się szkołka wyrównawcza dla dzieci ze szkoły podstawowej, które z różnych powodów nie radzą sobie w szkole publicznej.

W Ugandzie najnowszym projektem misyjnym jest Szkoła Zawodowa im. św. Jana Pawła II w Kakooge. Młodzież uczy się w niej zawodów, takich jak: rolnicy, stolarze, sekretarki, krawcowe, kucharki czy ślusarze, dzięki którym może utrzymać siebie i rodzinę.

W Boliwii, w miejscowości Sucre, misjonarze prowadzą centrum charytatywne dla dzieci z rodzin biednych i potrzebujących. Pomoc otrzymują tam też osoby starsze. W placówce codziennie wydaje się około stu obiadów.

Realizacja wszystkich tych projektów możliwa jest dzięki ofiarności Przyjaciół Naszych Misji Franciszkańskich.

Od kilku lat dzięki współpracy Sekretariatu Misyjnego z Fundacją Brat Słońce istnieje możliwość przekazania, przez ostatnie lata było to 1%, a od tego roku 1,5% dla misji franciszkańskich. Otrzymane z tego tytułu kwoty przeznaczane są (zgodnie z odpowiednią ustawą) na tworzenie muzeum misyjnego oraz wydawanie publikacji i materiałów o życiu ludzi z krajów misyjnych, takich jak nasz Biuletyn Misyjny, dzięki któremu jeszcze więcej osób może poznać nasze misje oraz wspomóc je materialnie.

W rozliczeniu podatkowym należy wpisać numer OPP – KRS 0000397954, a jako cel szczegółowy wpisać MISJE 23.

Spotkanie animatorów misyjnych w Dąbrowie Górniczej

DANUTA DANIELSKA, ANIMATOR MISYJNY Z RADOMSKA

Kolejne spotkanie animatorów misyjnych odbyło się 5.XI.2022 r. w franciszkańskiej parafii św. Antoniego z Padwy w Dąbrowie Górniczej Gołonogu. Przybyli na nie animatorzy z Jasta, Sanoka, Horyńca, Kalwarii Paclawskiej, Radomska, Dąbrowy Górniczej, Harmęż, Głogówka, Zielonej Góry, Lwówka Śląskiego, Wrocławia.

Uczestnicy spotkania w Dąbrowie Górniczej

Rozpoczęliśmy Mszą św. koncelebrowaną w kościele parafialnym. Koncelebrze przewodniczył i kazanie wygłosił o. Dariusz, sekretarz ds. misji krakowskiej prowincji franciszkanów konwentualnych. W kazaniu o. Darek przedstawił sytuację na misjach w Ugandzie, Boliwii, Paragwaju, Peru i Uzbekistanie. Zachęcał animatorów do kreatywnych działań na rzecz misji w swoim środowisku, uwzględniając lokalne uwarunkowania.

Podkreślał, że jednak najważniejszym zadaniem animatorów jest systematyczna modlitwa za misje. Prosił, by w porozumieniu z proboszczami wprowadzić cykliczne nabożeństwa za misje, np. raz w miesiącu Msze św. czy adoracje. Modlitwa jest najskuteczniejszą pomocą w trudach misyjnego życia w innym klimacie, w innej kulturze, w innej religijności, z dala od rodziny.

Następnie przeszliśmy do salki w domu parafialnym. Każdy delegat przedstawił formy pracy swojej grupy i współpracy z innymi wspólnotami parafialnymi na rzecz misji. Bardzo cenna jest praca z dziećmi w szkolnych kołach misyjnych, o czym mówiły panie katechetki. Br. Piotr, który 10 lat posługiwał na Ukrainie, opowiedział o sytuacji ludności i klasztorów franciszkańskich w czasie trwającej tam wojny.

Bardzo dziękujemy za zaproszenie do Dąbrowy Górniczej Gołonoga grupie misyjnej, o. Sebastianowi, proboszczowi za poczęstowanie nas obiadem, o. Darkowi – za merytoryczne przygotowanie spotkania. To spotkanie było najliczniejsze z dotychczasowych – wzięło w nim udział 25 osób reprezentujących 11 klasztorów naszej prowincji. ■

Helena Kmieć - misja: świętość

OPRACOWAŁ SEKRETARIAT MISYJNY (ZA: HELENAKMIEC.PL)

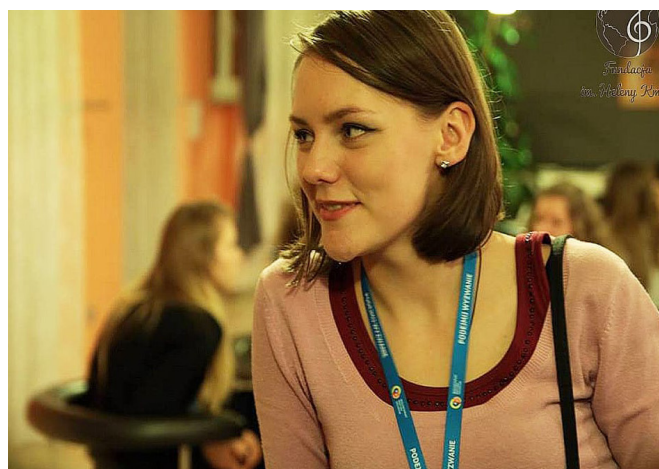
Radosna, aktywna, obdarzona wieloma talentami, zawsze otwarta na drugiego człowieka. Po prostu wyjątkowa. Tak Helenkę Kmieć wspominają ci, którzy znali ją od najmłodszych lat. 24 stycznia minęło sześć lat od jej tragicznej śmierci w boliwijskiej Cochabambie.

Helena Agnieszka Kmieć urodziła się 9 lutego 1991 roku w Krakowie. Pochodziła z Libiąża. W 1998 roku rozpoczęła edukację w Szkole Podstawowej Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Libiążu. Tam też uczęszczała do Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego, ale tylko przez rok, gdyż po pierwszej klasie liceum wyjechała na dwuletnie stypendium do Wielkiej Brytanii do Leweston School w Sherborne. Szkołę ukończyła w 2009 roku i w październiku rozpoczęła studia na Politechnice Śląskiej na kierunku inżynieria i technologia chemiczna prowadzonym w języku angielskim. Po obronieniu dyplomu magistra inżyniera w 2014 roku rozpoczęła pracę w zupełnie innej branży – jako stewardessa w liniach lotniczych.

W szkolnych czasach odnosiła sporo sukcesów artystycznych. Brała udział w wielu konkursach recytatorskich, w których niejednokrotnie udawało się jej odnosić mniejsze i większe sukcesy. Występowanie na scenie nie skończyło się wraz z ukończeniem szkoły. Będąc już na studiach, rozpoczęła naukę w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia w Gliwicach, w klasie śpiewu solowego mgr Joanny Wojnowskiej. Podczas czteroletniej nauki w tej szkole wielokrotnie stawała na scenie z okazji różnych koncertów i przedstawień, z których najważniejszym był recital dyplomowy wieńczący naukę w tej szkole. Śpiew był bardzo mocno obecny w jej życiu, na stałe śpiewała w scholi Duszpasterstwa Akademickiego w Gliwicach oraz w różnych innych projektach.

W 2012 roku znalazła swoje miejsce w Wolontariacie Misyjnym „Salvator” WMS, działającym przy zgromadzeniu zakonnym salwatorianów. Z ramienia wolontariatu dwukrotnie była posłana na krótkie kilkunastodniowe wyjazdy, podczas których w kilkuosobowej grupie prowadziła półkolonie dla dzieci przy salwatoriańskich parafiach – pierwszy raz w Galgahéviz na Węgrzech, za drugim razem w Timisoarze w Rumunii. W 2013 roku pojechała na misję do Zambii, gdzie przez dwa miesiące pracowała z dziećmi ulicy, między innymi ucząc ich czytania, pisania, angielskiego i matematyki oraz towarzysząc im w codziennym życiu w ośrodku Salvation Home w stolicy Zambii, Lusace, a także w oddalonym o ok. 70 km centrum młodzieżowym Kulanga Bana Farm w Chamulimbie.

8 stycznia 2017 roku rozpoczęła służbę na placówce misyjnej siostr służebniczek dębickich w Cochabambie w środ-

Helena Kmieć

kowej Boliwii. 24 stycznia, nad ranem polskiego czasu, miał miejsce napad na ochronkę dla dzieci, w której Helena przebywała wraz z drugą wolontariuszką Anitą. Podczas zdarzenia napastnik ugodził nożem Helenkę, która, pomimo prób ratowania życia, zmarła.

Helenska była taką osobą wyjątkową. Pięknie śpiewała, przejmująco recytowała, rozwiązywała zadania matematyczne, ale dla niej najważniejszy był drugi człowiek. Dla niej najważniejsze było to, że jest z innymi. Była bardzo lubiana wśród rówieśników – wspomina pani Irena, wychowawczyni Heleny.

Wiele osób we wspomnieniach podkreśla, że miała ona zawsze czas dla drugiego człowieka. Na tę cechę misjonarki zwraca uwagę również dyrektor szkoły, Aneta Szewczyk. – Nigdy nie stawiała siebie na pierwszym miejscu. To rzadka umiejętność ludzi, którzy potrafią czynić dobro dla innych, jednocześnie nie stawiając siebie na pierwszym miejscu – zauważa.

Helenska była osobą, obok której ciężko było przejść obojętnie. Zarażała młodzieńczym entuzjazmem i oczarowywała swoimi talentami. – Zwróciłam na nią uwagę od razu w pierwszej klasie. Zawsze radosna, wesoła... Zawsze będę kojarzyć ją z tańcem i śpiewem – tłumaczy Krystyna Majcher, nauczycielka języka angielskiego, która także miała okazję poznać dziewczynę w szkole KSW w Libiążu. To ona pomagała Helenie w rozwijaniu muzycznych pasji.

Bp Jan Zajac, brat dziadka Helenki Kmieć, także wspomina ją jako osobę niezwykle radosną i pogodną, a przy

tym także wymagającą. – Od pierwszego spotkania, zwłaszcza wtedy, gdy wracała z pierwszych podróży, widziałem, że w tym człowieku, w tej dziewczynie coś jest, że ona potrafi całą siebie oddać Panu Bogu – mówi biskup pomocniczy senior Archidiecezji Krakowskiej.

Ten dzień otworzył także oczy i pozwolił w innym świetle spojrzeć na dziewczynę jej najbliższym. – Dopiero wtedy, gdy nastąpiło to wydarzenie tragiczne w jakiś sposób stała mi się bliska. To nie oznacza, że wcześniej nie była, ale to były takie sporadyczne spotkania z okazji świąt, imienin... Zawsze była to osoba, która dała się poznać tym swoim entuzjazmem, tą swoją radością i swoim serdecznym podejściem do każdego człowieka. Ta śmierć tragiczna otworzyła mi oczy, że tyle mogła zrobić w ciągu tych kilkunastu lat, że oddała siebie Panu Bogu i ludziom – przyznaje bp Jan Zając. – Wówczas zrozumiałem jak można było otrzymać od niej natchnienie, że można, choć będąc młodym, niedoświadczonym, a jednak już w jakiś sposób dojrzałym. Myślę, że ten kontakt jest teraz głębszy, mocniejszy niż kiedyś, kiedy jako dziecko płątała się tam przy swoim wujku – dodaje.

Sześć lat po śmierci Heleny Kmieć pamięć o niej dalej trwa. Zespół Szkół Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Libiążu podejmuje wiele inicjatyw, które mają na celu przekazanie świadectwa niezwyklej absolwentki. W pierwszą rocznicę tragicznych wydarzeń w Cochabambie abp Marek Jędraszewski poświęcił tablicę, która znajduje się naprzeciw głównego wejścia do szkoły. – Bardzo nam zależało, żeby osoby przychodzące widziały jej osobę. To też jest taka forma mówienia o niej, przypomnienia – tłumaczy Aneta Szewczyk.

Od 2017 roku organizowany jest Konkurs Poezji Religijnej imienia Heleny, a na wiosnę planowana jest pierwsza edycja Festiwalu Piosenki Religijnej „Bogu Dźwięki”, któremu także patronować będzie misjonarka. Oprócz tego na stronie internetowej szkoły KSW w Libiążu dostępne są scenariusze lekcji wychowawczych, które pokazują jej osobę uczniom. – To jest taki cykl ośmiu lekcji, które nauczyciele mogą wykorzystać w klasach siódmych, ósmych – mówi pani Szewczyk. – Mamy nadzieję, że to wszystko sprawi, że będzie rozpoznawalna szerszej grupie osób – dodaje dyrektor szkoły przy ul. Heleny Kmieć w Libiążu.

Także bp Jan stara się upamiętnić tę postać. Podczas każdego bierzmowania ma przy sobie krzyżyk, który należał do dziewczyny. Jego zdaniem ten niezwykły symbol pokazuje młodym ludziom, których spotyka, że Helenka także była młoda i pełna radości tak samo jak oni. – Czy to przynosi owoc? Myślę, że tak, bo młodzi, zwłaszcza wtedy, mają takie plany i dlatego też nie ustępuję i za każdym razem ten krzyżyk mi pomaga. Taka jest łączność między młodymi a Helenką, która, jestem przekonany, że wspiera ich i coś tam się na pewno dzieje w sercach i umysłach tych ludzi. Warto pięknie żyć, ażeby zostawić ślady, które zostawiła He-

Helena Kmieć

lenka i którymi trzeba iść, żeby dojść do chwały Nieba, tak jak to się stało z Helenką – wyznaje wzruszony bp Zając.

Osoby, które ją знаły nie mają najmniejszych wątpliwości, iż misjonarka z Libiąża zostanie błogosławioną. – Myślę, że Helenka może być naprawdę wspaniałym przykładem dla młodzieży. Wybrała właściwą drogę życia. Wybrała Boga jako kogoś, kto jest w tym życiu najważniejszy, a na drugim miejscu drugiego człowieka i życie dla drugiego człowieka. Jest wspaniałym wzorem – mówi Krystyna Majcher. Wtórkuje jej Irena Nowak, która podkreśla, że dziewczyna już teraz jest przykładem dla młodzieży, który wskazuje, że można być dobrym, wartościowym człowiekiem i żyć wśród innych. – Myślę, że powinna zostać błogosławioną ze względu na to, jakim wyjątkowym człowiekiem była – wyznaje wychowawczyni Heleny.

– To nie tylko chodzi o to, że została zamordowana, ale oddała życie dla Pana Boga i dla ludzi. To jest chyba najlepsze świadectwo, że to jest prosta droga, żeby być przykładem dla młodych ludzi i orędownikiem dla wszystkich, którzy ją będą prosić o wstawiennictwo. To jest przecież nic innego jak wyniesienie do chwały ołtarzy – przyznaje bp Jan Zając.

W grudniu 2022 roku rozpoczęła się faza przygotowawcza do procesu beatyfikacyjnego Heleny Kmieć. Dekretem abp. Marka Jędraszewskiego Metropolity Krakowskiego, powołano postulatora tego procesu, którym został ks. dr Paweł Wróbel SDS.

Postulator prosi o kontakt wszystkie osoby, które mogą podzielić się wiedzą na temat życia Heleny Kmieć oraz informacjami dotyczącymi łask, które przypisywane są jej wstawiennictwu. Korespondencję należy kierować pod adresem:

Biuro Postulacyjne Procesu Beatyfikacyjnego Heleny Kmieć
ul. św. Jacka 16, 30-364 Kraków tel. 12 352 27 55
beatyfikacja@helenakmiec.pl

■

Śluby podwójnie uroczyste

O. TADEUSZ POBIEDZIŃSKI OFMConv, PARAGWAJ

Delegacja misyjna w Paragwaju dzieli się radosną informacją, że 28 stycznia 2023 roku brat Erit Roberto María Peralta Mercado złożył wieczyste śluby zakonne.

Fot. Archiwum

Śluby wieczyste brata Roberta

Uroczystość odbyła się w Areguá. Liturgii przewodniczył generał zakonu, a śluby zostały zgłoszone na ręce prowincjała o. Mariana.

Brat Erit Roberto rozpoczął formację w naszej wspólnotie zakonnej w roku 2012 i spełnił potrzebne stopnie formacji zakonnej. Obecnie jest też blisko ukończenia studiów teologicznych. Jest czwartym zakonnikiem paragwajskim, który poprzez złożone śluby związał się na stałe z naszą wspólnotą zakonną.

On sam wspomina, że jako młody człowiek czuł powołanie do życia zakonnego, ale nie wiedział do jakiego zakonu. Dla niego ważne były dwa elementy: pobożność maryjna i nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego. Gdy po raz pierwszy spotkał naszych współbraci odkrył w nich oba te elementy i zdecydował się wstąpić do franciszkanów.

Uroczystość jego ślubów wieczystych, nazywanych też uroczystymi, można nazwać ślubami podwójnie uroczystymi, bo odbyła się w kontekście 30-lecia obecności franciszkanów w Paragwaju i w obecności bardzo wielu współbraci, na czele z ojcem generałem zakonu Carlosem Tovarelli i ojcem prowincjałem prowincji krakowskiej, Marianem Gołąbem.

Wśród obecnych gości byli asystent generalny do spraw misji ojciec Dariusz Mazurek, prowincjałowie z Argentyny i Meksyku, ojcowie kustoszowie z Boliwii, Brazylii, Kolumbii. Przedstawiciele wspólnot naszego zakonu z wielu krajów Ameryki Łacińskiej oraz o. Mateusz Micek z Niemiec.

Dziękujemy Bogu za dar powołania brata Roberta i prosimy o nowe powołania. ■

nasze misje
franciszkańskie

Biuletyn Informacyjny
Sekretariatu Misyjnego Franciszkanów.

Ofiary na misje można wpłacać na konto: PEKAO S.A. 31 1240 4432 1111 0000 4732 4970 z dopiskiem: dar na cele kultu religijnego – misje.

Redakcja: Sekretariat Misyjny OFMConv w Krakowie, DTP: Agnieszka Kozłowska
Druk: RAFAEL; sfinansowano ze środków 1,5 % pozyskanych we współpracy z Fundacją Brat Słowo

Wydawca: Prowincja św. Antoniego i bł. Jakuba; ul. Żółkiewskiego 14, 31-539 Kraków
tel: 505 560 771; e-mail: misje@franciszkanie.pl www.misje.franciszkanie.pl

Do użytku wewnętrznego Kościoła.